

	Ja sam svjedok/učesnik tog događaja	Sjećam se jasno tog događaja	Čuo sam za taj događaj, ali nemam detaljnih informacija	Ne sjećam se tog događaja	Bio-la sam sviše mlad u to vrijeme	Tada nijesam bio-la rođen	Sviše sam mlad da bih imao sjećanje, ali sam čuo da se govori o tome
Stučaj Dubrovnik	2,5	36,9	29,6	6,6	5,1	13,6	5,9
Stučaj Bukovica	0,3	19,9	34,3	19,3	5,2	15,0	6,0
Stučaj Morinj	0,2	18,2	30,6	24,3	5,7	14,8	6,2
Stučaj Štrpci	0,3	25,5	31,9	16,6	5,4	14,7	5,6
Kaluderski laz	0,2	16,7	25,8	31,0	6,0	14,3	5,9
Stučaj Klopuh	0,2	7,4	19,7	45,8	5,9	14,9	6,2

Koliko se mladi sjećaju ratnih zločina?

Adresa:

Studentska ulica 37/a, L8

*Radno vrijeme: ponedjeljak - petak
 08-15h*

www.yihr.me

cgoffice@yihr.me | cgoffice@yihr.org

+382 20 513 687

Porodica Klapuh

Dana 06. jula 1992. godine, tročlana porodica Klapuh iz Foče odlučila je da napusti svoju ratom zahvaćenu zemlju u nadi da ih bolji život čeka u Crnoj Gori. Kako bi što bezbjednije prešli granične prelaze, zamolili su komšiju i poznanike, Janka Janjića, Zorana Vukovića, Zorana Simovića, Radomira i Milomira Kovača i Vidoja Golubića, da im u tome pomognu. Svi oni su bili Pripadnici Vojske Republike Srpske Bosne i Hercegovine - specijalnog odreda „Dragan Nikolić”. Za tu uslugu, porodica Klapuh je platila i određenu sumu novca. Već na ulasku u Crnu Goru, u Plužinama, tačnije na mostu Obrada Cicmila, Janko Janjić je hicem iz vatrenog oružja usmrtio Hasana (64) i zajedno sa jednim od braće Kovač njegovo tijelo bacio u rijeku. Vidoju Golubiću je naredio da tragove krvi prekrije pijeskom. Nakon toga je Radomir Kovač pucao u Feridu. Svi zajedno su je bacili u rijeku. Život nisu poštedjeli ni njihovoj tridesetogodišnjoj kćerki Seni koja je takođe upucana i bačena sa mosta. Obdukcijom je utvrđeno da su Ferida i Sena umrle tek nekoliko sati kasnije. Zločinci su nakon ovog čina otišli u kafanu...

Tijela porodice Klapuh pronašao je putar koji je uočio krv na asfaltu, a onda i tijela duboko u ponoru. Policija je brzo utvrdila ko su žrtve i ko su zločinci, jer je sve bilo registrovano u knjizi punkta graničnog prelaza na Šćepan Polju.

Međutim, pred sudom se našao samo jedan od njih - Vidoje Golubić, koji je osuđen na 8 mjeseci zatvora zbog neprijavlivanja krivičnog djela. Ostalima se sudilo u odsustvu, jer su svi bili u bjekstvu i osuđeni su na po 20 godina i to ne za ratni zločin, kako je stajalo u optužnici, već za ubistvo iz koristoljublja. Nakon žalbe tužilaštva, Viši sud u Podgorici je 16. decembra 1996. godine, Vidoja Golubića osudio na kaznu zatvora od 8 mjeseci za krivično djelo pomoć učiniocu posle izvršenog krivičnog djela, a ostale na po 20 godina, te preinačio presudu i ubistva okarakterisao kao ratni zločin.

Iako su u ovom slučaju donijete osuđujuće presude, ne može se reći da je pravda u potpunosti zadovoljena. Niko od ostalih počinitelaca do danas nije odgovarao za ovaj zločin. Janko Janjić i Milomir Kovač su izvršili samoubistvo. Radomir Kovač je u Norveškoj izdržavao kaznu za ratne zločine, ali ne i za ovaj. Pušten je nakon 14 godina. Zoran Simović je i dalje u bjekstvu i nije poznato gdje se nalazi. Zoran Vuković je 2015. godine uhapšen na graničnom prelazu između BiH i Srbije, ali postupak ekstradicije do danas nije sproveden, iako je Crna Gora tražila njegovo izručenje.

